

ὥρας μονήρους μελέτης πρὶν ἢ τὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τὸν χάρτη.  
 Ἐκτὸς τούτου νομίζεις ὅτι ἐὰν ἦτο γνωστὸς ὁ συγγραφεὺς τῶν  
 ἐπιστολῶν τούτων θὰ ἐξετιμῶντο ὅσον τῶρα; Κατὰ τὴν  
 γνώμην μου τὸ περικαλύπτον αὐτὰς μυστήριον αὐξάνει τὴν  
 μασίαν των καὶ ταῖς παρέχει γοητείαν, ἥς κατὰ βάθος δένει  
 ἄξιαι. »

« Ἄ, ὄχι, κύριε Βερκούρ! Ἐχὼ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐὰν  
 γνωστὸν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως ἤθελε μερισθῇ μετὰ  
 Ναπολέοντος τὴν προσοχὴν τοῦ ὅλου κόσμου. »

« Εἶνε ἀδύνατον νὰ συμφωνήσωμεν. »

« Ἦκούσαμεν πρὸ τινων ἡμερῶν ὅτι ἐπωλήθη εἰς τὸν αἰὲν  
 κράτορα καὶ, ἐπειδὴ ἐσχάτως ἔπαυσε γράφων, ὑπάρχει λόγος  
 τις διὰ τὴν φήμην. Ἡ τιμὴ τῆς σιωπῆς του, λέγουσιν, εἶνε  
 τλοὶ εὐγενείας καὶ ἐπιχορήγησις. »

« Ἀναμφιβόλως εἶνε ψευδής ἡ φήμη αὕτη. Νομίζετε, κύριε,  
 ὅτι ἄνθρωπος ὅστις εἰς πᾶσαν σελίδι ἀμολογᾷ ὅτι κυρία ἐστὶ  
 ναμία του εἶνε ἡ ἀλαζωνία, μεθ' ἧς καυχᾶται διὰ τὴν ἀρχαίαν  
 τητα τοῦ γένους του, ἠδύνατο νὰ δωροδοκηθῇ ἢ κολάκευθῇ  
 ψεύμενος εἰς τὴν νάννον ἀριστοκρατίαν τῆς Γαλλίας; Δέν  
 μείσθε ὅτι εἰς ὁμιλῶν περὶ τῆς ματαιότητος τίτλων ὁμιλεῖ  
 ἀμαξηλατῶν καὶ ταχυδρομῶν, οὔτινες μετεβλήθησαν εἰς  
 κηπας καὶ δοῦκας; »

« Ὅσον ἄρρηξ ἐμὲ οὐδέποτε ἐπίστευται εἰς τὴν φήμην καὶ  
 ἀδελφός μου ἐπίσης. Γνωρίζετε ὅτι ἔθρεψά ποτε τὴν ἐλπίδα  
 ἠδύνατο αἱ ἐπιστολαὶ αὗται νὰ ἐξεγείρωσι τὸν γαλλικὸν λαόν  
 νὰ καταρρίψωσι τὴν παροῦσαν δυναστείαν καὶ νὰ ἐπαναφέρωσι  
 τοὺς Βουρβόνους εἰς τὸν θρόνον. »

« Πόσον ματαία ἡ ἐλπίς αὕτη! Ἀλλ' ὅς ἐπίστευται ὅτι  
 εὐφραδὴς οὗτος λιβελλογράφος — ὅστις ἐν τούτοις δυνατὸν  
 ἦεν ἐνθουσιώδης τις ὑπομίσθιος ὀργισμένος — ἄλλος τῶν  
 τῶ μοναδικῶν του γεῶμα τῆς ἡμέρας μὲ μελαινωμένους δακτύλους  
 λους — ἠδύνατο νὰ κα-αστρέψῃ τῆς τύχης τῆς πρώτης ἐκ  
 οἰκουμένης στρατιωτικῆς μεγαλοφυΐας; — ἄνθρωπον, ἔχον